Het Steenpad

Het Steenpad is een wandeling rondom St. Jansteen van 11,4 kilometer. De wandeling is deels onverhard en begint bij de centrale steen midden in het dorp bij de kerk. Het Steenpad voert langs negen speciale locaties met een grote steen en een onderbroken ring van staal met een poëtische tekst. De onderbroken cirkel symboliseert de saamhorigheid, openheid en ontvankelijkheid.

Geschiedenis Sint Jansteen

Het dorp Sint Jansteen is rond 1200 ontstaan uit de twee nederzettingen Inghelosenberghe en Het Steen.
Een Steen was een stenen huis of toren en daarmee een verdedigbare versterking. Het gildewezen bloeide in de Middeleeuwen, maar men had veel te lijden van de belegeringen die de stad Hulst moest ondergaan. In 1256 is Sint Jan ter Steene een parochie met een kerk en een eigen pastoor, die onder de bevoegdheden van het kapittel van Doornik viel. In 1586 viel de parochie onder het bisdom Gent, waarvan de Hulstenaar Corn. Jansenius de eerste bisschop werd. In 1664 werd de grens tussen de Republiek der Verenigde Nederlanden en de Spaanse Nederlanden definitief vastgesteld. De baronie van Sint Jansteen werd toen bij de Republiek gevoegd.
Sint Jansteen was tot 1970 een zelfstandige gemeente die werd gevormd door St. Jansteen, Heikant, Absdale, Drie-Hoef-IJzers, 't Hoekje en Kapellebrug.

Jozef Everaard (1904 – 1944) ligt met zijn historisch onderzoek over het ontstaan en de geschiedenis van Sint Jansteen nog altijd aan de basis van elke publicatie die over deze plaats en dit gebied naar buiten komt. Het Steenpad is geen historische tocht. Hoewel Inghelosenberghe, Sint Jansteen en ook Absdale nadrukkelijk in het overbekende verhaal 'Van den vos Reynaerde' voorkomen, gaat het evenmin om een Reynaertpad. Toch een citaat uit de allereerste regels uit de prachtige gids 'Het land van Reynaert' door de kenner bij uitstek hiervan, Rik van Daele e.a. (uitgave: Davidsfonds, Leuven, 1993):

"Wat ooit woestenij was, hebben noeste handen omgespit tot de 'tuin van Vlaanderen'. Polders werden na elke overstroming ingedijkt. Abdijen boetseerden het landschap in bolle akkers, afgezoomd met statige populierenrijen. Soms gingen grote gebieden verloren en verdronk het Land van Saeftinghe".

Zwerfstenen

Zwerfsteen (zwerfkei of Erraticum genoemd) is de benaming voor de keien en rotsblokken die door landijsbedekking of gletsjers getransporteerd zijn naar gebieden die ver van hun oorsprong liggen. Het landijs uit de laatste ijstijd (pleistoceen) trok diepe sporen en krassen in het onderliggende gesteente, polijstte rotsblokken en vormde langgerekte heuvels (drumlines).

Gesteentemassa's werden aan de rand van de ijskap neergelegd of werden onder de ijskap tot keileem vermalen. De zwerfstenen in het Steenpad behoren tot het stollingsgesteente graniet en zijn in 2013 opgehaald uit Denemarken. Zij variëren onderling zowel in vorm als in kleur en gewicht. De 9 stenen wegen samen 32,4 ton, waarvan de grootste ca. 5,5 ton voor zijn rekening neemt.
De bekende hunebedden in Drenthe mogen niet met bovenstaande stenen vereenzelvigd worden. Zij komen uit de veel jongere zogenaamde Trechterbekerscultuur (ca. 2800 - 2100 v. C.) die zich situeerde in o.a. Noord en Midden Nederland.

Kapel ter Eecken

In Kapellebrug ligt de kapel van O.L.Vrouw van Ter Eecken. Tussen 1570 en 1580 werd de kapel door de Watergeuzen verwoest, in 1623 werd ze door toedoen van Deken Cardon weer opgebouwd. In de 80 jarige oorlog, met name bij het beleg van 1645 door Frederik Hendrik, werd de kapel gebruikt als hoofdkwartier van de Staatse troepen. Door verval werd het noodzakelijk de kapel in 1690 opnieuw op te bouwen. Het huidige gebouw is gegrondvest op de oorspronkelijke fundamenten en onlangs met behulp van vrijwilligers uit de omgeving geheel gerenoveerd.
Binnen in de kapel lezen we over de geschiedenis, over de herbouw in 1935 en zien vooraan episoden uit het leven van Maria; dit alles in kleurrijk gebrandschilderde ramen.
Een menselijke maat van de ruimte, gekoppeld aan kaarslicht en het stil gebed, ondersteunen de serene sfeer.

Natuur en landschap

Sint Jansteen ligt op de overgang van het zeekleipoldergebied en de hoger gelegen kalkarme zandruggen van het pleistoceen zand van het Vlaamse Land van Waas. Het zeekleigebied bestaat uit een grootschalig polderlandschap met populierendijken. Het landschap op de zandruggen is juist erg kleinschalig met bosjes en houtkanten. In de omgeving liggen een aantal natuurgebieden, behorende bij het Waterwingebied Clinge-St.Jansteen, zoals de Steense en Clingse bossen en de Wilde landen, allen in beheer bij Stichting het Zeeuwse Landschap. Ten zuiden van Sint Jansteen is vanouds een kleinschalig landschap met bosjes, houtkanten en lanen met oude eiken en beukebomen. Er liggen vele kleine percelen die vroeger als rootakker gebruikt werden voor de vlasverwerking.
Op enkele oude akkertjes worden door Stichting het Zeeuwse Landschap oude graangewassen verbouwd. De gronden rondom de waterwinkanalen zijn ingeplant met bos omdat deze gronden vanwege beperkingen door de waterwinning landbouwkundig niet interessant meer waren. Aan de randen van het gebied heeft de wateronttrekking iets minder invloed en zijn er meer mogelijkheden voor landbouw. Het water dat gewonnen wordt, wordt gebruikt voor industriedoeleinden, maar kan in geval van nood ook gebruikt worden als drinkwater. Een goede kwaliteit van het ingenomen water is dus van belang.

Mogelijk gemaakt door
Stichting Landschapsbeheer Zeeland
Provincie Zeeland
Nationale Postcode Loterij
Gemeente Hulst
Gemeente Terneuzen
Prins Bernhard Cultuurfonds
LEADER
Europees Landbouwfonds voor Plattelandsontwikkeling: Europa investeert in zijn platteland

www.routesinzeeland.nl

05-08PZD_Ommetjes_OZVL.indd 4 27-05-14 09:09